

Morgenbladet, 18.10.51

Hendelsene før 9. april igjen i søkelyset

Av kommandørkaptein
E. Ullring

Horten, 14. oktober 1951.

Ifølge referat i Morgenbladet nr. 237 angående cand. philol. Magne Skodvin's foredrag i Nobelinstituttet 11. oktober 1951 har flere talere under diskusjonen etter foredraget uttalt at «de allerte invasjonspianer utvilsomt bare var utsatt». — «Orlogskaptein Steen opplyste at den offisielle britiske redegjørelse for hendelsene før 9. april nå foreligger i manuskript og at den antagelig i øyeblikket er under trykning, slik at svarene på en rekke av de spørsmål som har beskjef-tiget norske historikere snart vil foreligge.»

Jeg finner derfor ikke å ville unnlate å gjøre oppmerksom på at «Brassey's Naval Annual 1948» offentliggjorde Admiralty's oversettelse av storadmiralene Raeders og Dønitz' referater fra deres konferanser med «Der Führer» angående sjømilitære spørsmål 1939—45, og gav samtidig Admiralty's «background commentary». Det sier seg selv at denne kombinasjon av konferanserapporter om drøftelser på det høyeste tyske sjømilitære plan og Admiralty's bakgrunnskommentarer gir verdifulle historiske opplysninger, og til en viss grad allerede har bevist de spørsmål som ble stilt.

Så vidt jeg kan se bekrefter de foredragsholderens konklusjon. De svekker også Assmanns teori om tysk invasjon som rent forsvarstilltak. Da Assmann har parafert Raeders konferanserapporter, kan han ikke ha vært ukjent med de skiftende stemninger og grunner fra høsten 1939 til 1. mars 1940 da Hitler besluttet at Norge måtte bli okkupert ved makt, og gav direktivene for «Fall Weserübung».

Forts. side 5, spalte 1.

Hendelsene før - -

(Forts. fra 3. side.)

I møtet 26. mars 1940 uttaler Raeder bl. a.: «Etter min mening er faren for en britisk landgang i Norge nå ikke lenger akutt.» «Spørsmålet om hva britene vil gjøre i nord i nær fremtid kan bli besvart som følger: De vil gjøre fortsatte forsøk på å forstyrre tysk skipsfart i nøytralt farvann og frembringe hendelser, muligens for å finne en unnskyldning for en aksjon mot Norge. En hensikt har vært og er fremdeles, å avskjære Tysklands import fra Narvik. Denne vil imidlertid, i det minste for en tid, også bli avbrutt om operasjon Weserübung blir utført.

Før eller senere vil imidlertid Tyskland bli stilt overfor nødvendigheten av å utføre operasjon Weserübung. Derfor er det tilrådelig å gjøre det så snart som mulig, senest 15. april, da nettene etter denne dato blir for korte. Det vil være nymåne 7. april. Operasjonsmulighetene for flåten vil bli altfor begrenset hvis Weserübung blir utsatt lenger.»

Admiralty's bakgrunnskommentar lyder:

«Rapporter fra England var også foruroligende. En mine-leggingsoperasjon var planlagt utenfor Norge, og skjönt dette ikke var kjent av tyskerne, visste de at noe var forestående. De allierte fryktet at mineleggingsoperasjonen ville forårsake tysk aksjon mot Norge, og de gjorde derfor de nødvendige forberedelser for å kunne sende troppetransporter hurtigst mulig hvis Tyskland slo til.»

Situasjonsbildet syntes å være: Fransk pågang for å få utvidet krigsteatret til Skandinavia. Britisk famlende forsøk på å få lokket den tyske flåte til kamp og/eller Skandinavia som deltager på alliert side. Tysk engstelse for å få utvidet fronten til Skandinavia og Østersjøen og tap av forsyninger fra Sverige og Norge, samtidig som tyskerne så alle de fordeler de ville oppnå hvis de slo til først, og begrenset kampen til Danmark og Norge. Fristelsen var stor og de falt for den.

E. Ullring.